

ELS MÉS DESTACATS DEL DICIONARI IL·LUSTRAT EBRENC

DESANGELAT
SENSE GRÀCIA / SOL
SIN GRACIA / SOLO

ENGATAR
EMBORRATXAT
EMBORRACHARSE

ESCOLÀ / ACOLIQUET
SAGRISTA
SACRISTAN

FANGUTXER
FANGÓS / ANEGAT D'AIGUA
FANGOSO / LLENO DE AGUA

FIRETA
ESTRIS DE CUINA
UTENSILIOS DE COCINA

GALIFARDEU
POC DE FIAR
POCO DE FIAR

GARRO
BRUT
SUCIO

GATITA
CINTA DEL CABELL
CINTA DE PELO

LLOMILLO
LLOM
LOMO

MALFARJAT
MAL VESTIT
PORDIOSERO

MAQUINA
MOTOBICICLETA
MOTOBICICLETA

NASSERA
BURILLA DEL NAS / MOCS
MOCO

ONSO
HOME PELUT
HOMBRE PELUDO

PATAQUETS
EQUIPATGE
EQUIPAJE

RECADOS
FER ENÇÀRRecs
HACER ENCARGOS

SALIDA
BUFANDA
BUFANDA

SOSTENS
SOSTENIDORS
SUJETADOR

TANO
FRED / VENT GELAT
FRIO / VIENTO HELADO

VAMBES
SABATES PER FER DEPORT
ZAPATOS PARA HACER DEPORTE

XAVO
DINERS
DINERO

d'aliacrà" [tenir l'hepatitis] o el "mal de la sogra" [el dolor que sents en donarte un cop a la part exterior del colze], també inclou els remeis casolans en què es tractaven estes malalties i una dita relacionada amb ella. A més, es va animar a recopilar les supersticions de les Terres de l'Ebre, com "no dormir mai a la llum de la lluna" perquè et convertiràs en llunàtic o tindràs problemes de salut, així com admet que "no és recomanable regalar unes botes a la teua parella perquè en menys d'un any hi haurà

ruptura"; també ha fet una col·lecció de les llegendes urbanes "com el dia en què van venir a sopar Iñaki Ur-dangarin i la infanta Elena al restaurant d'Asmundo de la Ràpita", descriu Moya entre rialles, i també dels éssers fantàstics de les comarques ebrencs. Tant l'autor com el SETMANARI L'EBRE s'emplacen a publicar el contingut d'estos treballs després de l'èxit aconseguit amb el diccionari ebrenc.

La passió pel dibuix li ve des d'edats primerenques. I és que l'artista

admet haver dibuixat "tota la vida" i ser autodidacta, així com "un col·leccionista de còmics". Però Jokin Moya és un apassionat de l'art en diversos vessants: és un amant de la música i, fins i tot, va ser el cantant d'un grup de tangos anomenat Cam-balache. L'observació també és una de les seues virtuts i d'aquí la seua afició per la fotografia, que ha acabat mostrant en diferents exposicions els seus retrats i percepcions del seu entorn. Jokin Moya va néixer a Amposta l'any 1969, tot i que viu a la Ràpita.

Actualment combina la seua feina de tècnic a l'Ajuntament de la capital del Montsià amb les seues investigacions Ilustrades. També és pare de la Cinta i el Manuel, els seus dos fills i la seua inspiració dels Petits Corsaris, el projecte en què continua treballant actualment, en què per mitjà dels dibuixos explica les històries i les cabòries que li plantegen els seus fills. Cada setmana es poden veure estes historietes dels Petits Corsaris a la pàgina d'Opinió del SETMANARI L'EBRE. "Entre la zona que vivim i el que

pensen ells, les cabòries dels Petits Corsaris són una font inesgotable d'idees i vinyetes", afirma Moya, que afegix que en estos quatre anys ha publicat 200 còmics dels seus fills a la capçalera, però en té dibuixades 370 de moment. "Publicar per al Setmanari l'Ebre em va molt bé, perquè m'obliga a posar-m'hi a dibuixar, ja que, de vegades, si no t'obligues a fer-ho, sempre ho acabes ajornant", indica Moya.

De moment, tenim cabòries dels Petits Corsaris per a anys! ■